

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2021. október 21.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2012/13/EU irányelv – Tájékoztatáshoz való jog a büntetőeljárás során – A 6. cikk (3) bekezdése – A gyanúsítottaknak és a vádlottaknak az őket megillető jogokra vonatkozó tájékoztatáshoz való joga – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikke – Nemzeti jogszabály, amely nem biztosít eljárási lehetőséget a vádirat tartalmát érintő pontatlanságok és hiányosságok előkészítő tárgyalást követő orvoslására”

A C-282/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Spetsializirana prokuratura (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2020. június 26-án érkezett, 2020. június 22-i határozatával terjesztett elő a

ZX

ellen folytatott,

a **Spetsializirana prokuratura**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos, a negyedik tanács elnöke, a tizedik tanács elnökeként eljárva (előadó),
I. Jarukaitis és M. Ilešič bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Vlácil és T. Machovičová, meghatalmazotti minőségben,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. és Tátrai M., meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

– az Európai Bizottság képviselőjében P. Van Nuffel, M. Wasmeier és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 142., 1. o.) 6. cikke (3) bekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmet a ZX ellen hamis pénz birtoklása miatt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2012/13 irányelv (14) és (41) preambulumbekzdése kimondja:
„(14) [...] [Ez az irányelv] meghatározza azokat a közös minimumkövetelményeket, amelyeket a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személy részére a jogaival és az ellene emelt váddal kapcsolatban adott tájékoztatásra kell alkalmazni, a tagállamok közötti kölcsönös bizalom erősítése céljából. Ez az irányelv a Chartában és különösen annak 6., 47. és 48. cikkében megállapított jogokra épül, az [az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (EJEE)] 5. és 6. cikkének az Emberi Jogok Európai Bírósága általi értelmezésére támaszkodva. [...]”
[...]
(41) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és igazodik a Chartában elismert elvekhez. Ez az irányelv különösen törekszik a szabadsághoz, a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való jog előmozdítására. Az irányelvet ezért ennek megfelelően kell végrehajtani.”
- 4 Az említett irányelv „A váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog” című 6. cikkének (3) és (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
„(3) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb a vád tartalmának bírósághoz való benyújtásakor a vádra vonatkozóan részletes tájékoztatást nyújtsanak, többek között a bűncselekmény jellegéről és jogi minősítéséről, valamint a vádlott szerepének jellegéről.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az eljárás tisztességességének megóvásához szükséges, a gyanúsítottakat, illetve a vádlottakat haladéktalanul tájékoztassák az e cikkben foglaltakkal összhangban megadott információkban bekövetkezett bármely változásról.”

A bolgár jog

- 5 A Nakazatelno-protsesualen kodeks (a büntetőeljárásról szóló bolgár törvénykönyv) 246. cikkének (2) és (3) bekezdése ekképpen rendelkezik:

„(2) A vádirat tényállásra vonatkozó részében fel kell tüntetni: a vádlott által elkövetett jogsértést, az elkövetés idejét, helyét és módját, a sértett kilétét és a kár összegét; [...]

(3) a vádirat indítványi részében fel kell tüntetni: [...] az elkövetett jogsértés jogi minősítését [...]

- 6 A büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 248. cikkének (1) és (3) bekezdése szerint:

„(1) Az előzetes tárgyaláson az alábbi kérdések megtárgyalására kerül sor:

[...]

3. a nyomozás során sor került-e az eljárási szabályok orvoslандó, a vádlott, a sértett, illetve a sértett jogutódai eljárási jogainak korlátozását eredményező súlyos megsértésére?

[...]

(3) Az elsőfokú, a fellebbviteli és a felülvizsgálati bíróságok előtt tartott tárgyaláson nem lehet vitatni az (1) bekezdés 3. pontjában említett eljárási jogok olyan megsértését, amely nem képezte vita tárgyát az előkészítő tárgyaláson, akár az előadó bíró kezdeményezésére, vagy amely jelentéktelennek tekinthető.”

- 7 E törvénykönyv 249. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„Amennyiben a büntetőeljárást a [büntetőeljárásról szóló törvénykönyv] 248. cikke (1) bekezdésének 3. pontja alapján felfüggesztik, a bíróság az ügyről az ügyészt az elkövetett jogsértéseket megjelölő végzéssel értesíti.”

- 8 Az említett törvénykönyv 287. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a]z ügyész új vádat készít, ha a nyomozás során megállapítja, hogy a vád tényállásra vonatkozó részének lényeges módosítása, illetve egy, súlyosabb bűncselekményeket szankcionáló törvény alkalmazása indokolt”. E cikk (3) bekezdése értelmében a vád módosítása védelmi garanciákat von maga után, azaz a védelem kérelmére az ügy elnapolását, hogy a védelem fel tudjon készülni a módosított vád tekintetében.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 ZX ellen büntetőeljárás indult Bulgáriában, mivel 2015. július 19-én bel- és külföldi átváltási árfolyammal rendelkező hamis pénzt, azaz 88 darab 200 eurós bankjegyet birtokolt, amelyekről tudta, hogy hamisítottak, megsértve ezzel a büntető törvénykönyv 244. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdését.

- 10 Az előkészítő tárgyaláson kifejezetten megvitatták a vádirat szabályszerűségét. ZX ezt nem vitatta, és a hatáskörrel rendelkező bíróság megállapította, hogy a vádirat alakilag jogszerű.
- 11 Ugyanakkor e bíróság, miután összegyűjtötte az összes bizonyítékot azon kérdés értékelése során, hogy teljesülnek-e a felek meghallgatásának és az ítélet meghozatalának feltételei, a vádiratnak az előzetes tárgyalás során fel nem tárt pontatlanságait és hiányosságait állapította meg. Mindenekelőtt ugyanis nem volt pontosan megjelölve azon időtartam, amely során a vádlott birtokában volt a 88 hamisított bankjegy, majd a kifogásolt cselekmény jogi jellemzőinek ismertetése a vádiratban hiányos volt, végül pedig tévedés történt a bolgár büntetőjog állítólagosan megsértett rendelkezéseinek megjelölésében.
- 12 A 2020. június 12-i tárgyalás során a kérdést előterjesztő bíróság felhívta a figyelmet a vádiratot érintő ezen hibákra. A Spetsializirana prokuratura (szakosított ügyészség, Bulgária; a továbbiakban: ügyész) kifejezte azon kívánságát, hogy e hibákat a vád módosításával azonnal orvosolják. ZX megjegyezte, hogy a tényállás jogi minősítését érintő hibák ellenére nincs alapja a vád módosításának a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 287. cikke alapján. ZX azt javasolta a kérdést előterjesztő bíróságnak, hogy ítéletében javítsa e hibákat a bűncselekmény megfelelő jogi minősítésének pontosítása érdekében.
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az alapügy keretében határoznia kell arról, hogy az ügyésznek az alapeljárás tárgyalásán tett nyilatkozatára tekintettel orvosolhatók-e a vádirat ezen eljárási hibái, amelyeket e bíróság lényegesnek, és a büntetőeljárás jogszerű lefolytatását akadályozónak talál.
- 14 E tekintetben úgy véli, hogy az előkészítő tárgyaláson meg kellett volna állapítani az említett hibákat, fel kellett volna függeszteni a bírósági eljárást, illetve e hibák orvoslásának és új vádirat elkészítésének elrendelésével vissza kellett volna utalni az ügyet az ügyész elé. Ez azonban nem történt meg. E bíróság rámutat továbbá arra, hogy egy 2017. év során elfogadott jogalkotási reformot követően (a továbbiakban: 2017. évi reform) a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 248. cikkének (3) bekezdéséből az következik, hogy ilyen lehetőség csak az előkészítő tárgyaláson áll fenn, mivel a bolgár törvény nem határoz meg a vádiratot érintő ilyen hibák – többek között az ügy ügyész elé visszautalásával történő – e tárgyalást követő orvoslására szolgáló eljárást.
- 15 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés arra vonatkozik, hogy a nemzeti jogszabályban előírt, a váddal kapcsolatban nyújtott tájékoztatás hibáinak az előkészítő tárgyalást követő vitására vonatkozó tilalom, és e tekintetben e hibák orvoslásának lehetetlensége összeegyeztethető-e a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével. A kérdést előterjesztő bíróság különösen arra keresi a választ, hogy e rendelkezés alkalmazandó-e az előkészítő tárgyalást követően is, például a következő tárgyalásokon, a bizonyításvétel befejezését követően, de még azt megelőzően, hogy a bíróság érdemben határozná a vádról. Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az említett tilalom összeegyeztethetetlen lehet a Charta hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó, 47. cikkének első és második bekezdésével.
- 16 Amennyiben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy e nemzeti szabályozás nem egyeztethető össze az uniós joggal, a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés keretében arra keresi a választ, hogy milyen módon kell orvosolni a vádlottnak a vád megismeréséhez való jogához kapcsolódó eljárási hibát. Mivel a 2020. május 14-i

Staatsanwaltschaft Offenburg ítéletnek (C-615/18, EU:C:2020:376) megfelelően a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdése közvetlen hatállyal rendelkezik, olyan eljárást kell biztosítani, amely lehetővé teszi e közvetlen hatály megvalósulását.

- 17 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy két eljárási mód létezik.
- 18 Az első lehetőség a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 287. cikkének kiterjesztően értelmezett alkalmazása, amely többek között akkor teszi lehetővé a vád módosítását, ha az ügyész hibát követett el a vádirat megfogalmazásában. Az ilyen módosítás maga után vonja az ahhoz szükséges garanciákat, hogy a vádlott személy védekezhesen. Konkrétan, a bíróság lehetőséget ad az ügyésznek arra, hogy a vádirat tartalmát releváns módosításokkal oly módon változtassa meg, hogy ezzel kiküszöbölje a pontatlanságokat és a hiányosságokat, majd ez utóbbi hivatalból tájékoztatja a védelmet, és lehetőséget biztosít számára, hogy e módosítások tekintetében felkészüljön, ami magában foglalja többek között bizonyítékok iránti újabb kérelmek benyújtásának lehetőségét is. E bíróság ugyanakkor jelzi, hogy mindezt a nemzeti bíróságok nem éltek a vád említett 287. cikk értelmében vett módosításának lehetőségével a vádirat olyan eljárási hibáinak orvoslása érdekében, mint amelyekről az alapügyben szó van.
- 19 Mindemellett egyrészt úgy véli, hogy ezen eljárási mód alkalmazása azt eredményezi, hogy a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 248. cikkének (3) bekezdésében szereplő megoldás nem egyeztethető össze az uniós joggal. Másrészt ezen eljárási mód alkalmazása azt feltételezi, hogy a vádirat eljárási szabálytalanságát a bizonyítékokfelvételi eljárás befejezését követően, de az érdemi vitákat megelőzően orvosolják.
- 20 A második lehetőség a büntetőeljárásról szóló törvénykönyvben a 2017. évi reformot követően előírt tilalom alkalmazásának mellőzése és az e reformig hatályban lévő eljárási mód alkalmazása, azaz a bírósági eljárás felfüggesztése, az ügynek az ügyész elé visszautalása új vádirat készítése és az ügy valamennyi tanú újabb meghallgatásával egyidejű újraindítása céljából.
- 21 Ekképpen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy ezek az elképzelhető eljárási módok összeegyeztethetők-e az uniós joggal, és különösen a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével. Ezenkívül a Charta 47. cikkére tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az említett eljárási módok közül melyik felel meg leginkább a hatékony jogorvoslathoz és a pártatlan bírósághoz való jognak.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a Bíróság már határozott azonos ténybeli körülményekről, nevezetesen egy olyan eljárási hibákat tartalmazó vádiratról, amelyek sértették a vádlottnak a vád megismeréséhez való jogát. Ily módon a 2018. június 5-i Kolev és társai ítéletből (C-612/15, EU:C:2018:392), illetve a 2020. február 12-i Kolev és társai ítéletből (C-704/18, EU:C:2020:92) az következik, hogy a nemzeti szabályozásnak kellően hatékony eljárást kell előírnia a vádiratot érintő és a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében említett, a vádlott jogait érintő hibának akár maga a kérdést előterjesztő bíróság általi, akár az ügy ügyész elé visszautalása révén történő orvoslására. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy ezek az ítéletek nem teszik lehetővé számára, hogy a felmerült kérdésekre válaszoljon.

- 23 E körülmények között a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1. Összeegyeztethető-e a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével és a [Charta] 47. cikkével az olyan nemzeti jogszabályi rendelkezés – nevezetesen a Bolgár Köztársaság [...] büntetőeljárásról szóló törvénykönyv[e] 248. cikkének (3) bekezdése –, amely nem határoz meg olyan eljárási szabályt, amely alapján a büntetőeljárásban tartott első bírósági tárgyalás (előkészítő tárgyalás) berekesztését követően megszüntethető lenne a vádirat tartalmi pontatlansága és hiányossága, amely a vádlott váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jogának megsértését eredményezi?
  2. Az e kérdésre adandó nemleges válasz esetén: megfelel-e a [2012/13 irányelv] fent említett rendelkezéseinek, valamint a [Charta] 47. cikkének a vád módosítására vonatkozó nemzeti rendelkezések olyan értelmezése, amely a tárgyaláson lehetővé teszi az ügyész számára, hogy olyan módon szüntesse meg a vádirat [ezen] tartalmi pontatlanságát és hiányosságát, amely ténylegesen és hatékonyan figyelembe veszi a vádlottnak a vád megismeréséhez való jogát, vagy pedig az felel meg e fent említett rendelkezéseknek, ha az eljáró bíróság mellőzi a bírósági eljárás felfüggesztésére és az ügynek az ügyész elé új vádirat elkészítése céljából történő visszautalására vonatkozó nemzeti tilalom alkalmazását?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 24 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését és a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem ír elő olyan eljárási szabályt, amely lehetővé tenné a vádirat olyan tartalmi pontatlanságának és hiányosságának a büntetőeljárásban tartott előkészítő tárgyalást követő orvoslását, amely a vádlott váddal kapcsolatos részletes tájékoztatáshoz való jogát sérti.
- 25 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikke a benne foglalt rendelkezésekben a váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jogra vonatkozó szabályokat határoz meg, amelyek célja az eljárás tisztességességének megóvása és a védelemhez való jog eredményes gyakorlásának lehetővé tétele (2019. június 13-i Moro ítélet, C-646/17, EU:C:2019:489, 43. pont; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 43. pont).
- 26 Amint azt a 2012/13 irányelv (14) és (41) preambulumbekkezdése lényegében kifejti, ezen irányelv ebben az összefüggésben a többek között a Charta 47. és 48. cikkében rögzített jogokra épül, és e jogok előmozdítására irányul. Közelebbről ezen irányelv 6. cikke kifejezetten rögzíti a Charta 47. cikkében és 48. cikkének (2) bekezdésében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jog és a védelemhez való jog egyik vetületét (lásd ebben az értelemben: 2018. június 5-i Kolev és társai ítélet, C-612/15, EU:C:2018:392, 88. pont; 2020. május 14-i Staatsanwaltschaft Offenburg ítélet, C-615/18, EU:C:2020:376, 71. pont).
- 27 Másodszor, a Bíróság meghatározta azon időpontot, amikor a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében és 7. cikkének (3) bekezdésében rögzített eljárási jogokat biztosítani kell, azaz – főszabály szerint – legkésőbb a vádirat büntetőbíróság általi érdemi vizsgálatának megkezdését

és a tárgyalás e bíróság előtti megindulását megelőzően (lásd ebben az értelemben: 2020. február 12-i Kolev és társai ítélet, C-704/18, EU:C:2020:92, 39. pont; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 44. pont).

- 28 E tekintetben a Bíróság kimondta, hogy a 2012/13 irányelvben semmi nem zárja ki, hogy a bíróság megtegye a vádirat hiányosságainak orvoslásához szükséges intézkedéseket, feltéve hogy a védelemhez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog megfelelő védelemben részesül (lásd ebben az értelemben: 2018. június 5-i Kolev és társai ítélet, C-612/15, EU:C:2018:392, 94. pont).
- 29 Egyébiránt a Bíróság már kimondta, hogy a váddal kapcsolatban a védelem részére szolgáltatott információk, különösen ami a gyanúsítottal szemben felhozott tények jogi minősítését illeti, a későbbiekben módosulhatnak. Az ilyen módosításokról ugyanakkor olyan időpontban kell tájékoztatni a vádlottat vagy annak ügyvédjét, amikor azoknak még lehetőségük van arra, hogy a tanácskozási szakaszt megelőzően hatékonyan reagáljanak azokra. E lehetőséget e tekintetben a 2012/13 irányelv 6. cikkének (4) bekezdése is tartalmazza, amely előírja, hogy amennyiben az eljárás tisztességességének a megóvásához szükséges, a vádlottat haladéktalanul tájékoztatni kell az e cikkben foglaltakkal összhangban megadott információkban a büntetőeljárás során bekövetkezett bármely változásról (lásd ebben az értelemben: 2018. június 5-i Kolev és társai ítélet, C-612/15, EU:C:2018:392, 95. pont).
- 30 Ezen ítélkezési gyakorlat egészéből az következik, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdéséből eredő jogokat a büntetőeljárás egésze során, és így a jelen ügyben a büntetőeljárásban tartott előkészítő tárgyalást követően is biztosítani kell. Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a 2017. évi reformot követően a bírósági eljárás felfüggesztésének, illetve a vádiratot érintő eljárási hibák orvoslásának és új vádirat elkészítésének elrendelésével az ügy ügyészség elé történő visszautalásának a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 248. cikkének (3) bekezdése szerinti lehetősége csak ilyen tárgyalás során biztosított, mivel a bolgár jog ezen eljárást követően nem rendelkezik az ilyen hibák orvoslására irányuló eljárásról.
- 31 Következésképpen az ilyen szabályozás nem felel meg sem a 2012/13 irányelv 6. cikke (3) bekezdésének, sem pedig a Charta 47. cikkének, mivel a vádirat hibái említett tárgyalást követő orvoslását lehetővé tévő eljárás hiánya megakadályozza, hogy a vádlott kellő részletességgel megismerhesse a vele szemben felhozott vádak, ami akadályozhatja a védelemhez való jog hatékony gyakorlását.
- 32 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését és a Charta 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem ír elő olyan eljárási szabályt, amely lehetővé tenné a vádirat olyan tartalmi pontatlanságának és hiányosságának a büntetőeljárásban tartott előkészítő tárgyalást követő orvoslását, amely a vádlott váddal kapcsolatos részletes tájékoztatáshoz való jogát sérti.

A második kérdéstről

- 33 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését és a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azok a vád módosítására vonatkozó nemzeti jogszabály olyan értelmezését teszik szükségessé, amely lehetővé teszi az ügyész számára, hogy olyan módon szüntesse meg a vádirat tartalmi pontatlanságát és hiányosságát, amely ténylegesen és hatékonyan figyelembe veszi a vádlottnak a

védelemhez való jogát, vagy e rendelkezések a bírósági eljárás felfüggesztésére és az ügynek az ügyész elé új vádirat elkészítése céljából történő visszautalására vonatkozó nemzeti tilalom alkalmazásának mellőzését követelik meg.

- 34 A Bíróság emlékeztetett már arra, hogy az uniós jog nem határozza meg pontosan, hogy mely nemzeti hatóság feladata meggyőződni arról, hogy a vádlottak számára biztosítják-e a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében rögzített jogokat, és az e célból követendő eljárást sem pontosítja (lásd ebben az értelemben: 2020. február 12-i Kolev és társai ítélet, C-704/18, EU:C:2020:92, 40. pont; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 44. pont).
- 35 Így a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdése konkrét végrehajtási szabályainak megállapítása a tagállamok eljárási autonómiájának körébe tartozik, az egyenértékűség elvének tiszteletben tartása mellett, amely elv megköveteli, hogy a nemzeti szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozókhoz képest, és a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartása mellett, amely megköveteli, hogy a nemzeti eljárási szabályok nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (lásd ebben az értelemben: 2020. február 12-i Kolev és társai ítélet, C-704/18, EU:C:2020:92, 48. és 49. pont; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 47–49. pont).
- 36 Közelebből, a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével nem ellentétes, hogy a vádlottakat a váddal kapcsolatos tájékoztatás tekintetében megillető jogot az ügynek a büntetőeljárás nyomozási szakaszba való visszautalását követően az ügyész, vagy az ügy bíróság elé utalásakor a hatáskörrel rendelkező büntetőbíróság biztosítsa (lásd ebben az értelemben: 2020. február 12-i Kolev és társai ítélet, C-704/18, EU:C:2020:92, 44. pont; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 46. pont).
- 37 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy olyan helyzetben, amikor a büntetőeljárás egésze még nem zárult le, a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében rögzített eljárási jogok gyakorlása biztosítható, ha a védelemhez való jog tiszteletben tartásával akár a bíróság maga a bírósági szakaszban, akár pedig az ügyész, aki elé az ügyet visszautalják orvosolhatja a vádiratban szereplő szabálytalanságokat (lásd ebben az értelemben: 2020. február 12-i Kolev és társai ítélet, C-704/18, EU:C:2020:92, 54. és 55. pont; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 49. pont).
- 38 A Bíróság e tekintetben kiemelte, hogy mindenesetre függetlenül attól, hogy mely időpontban nyújtják a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, vádra vonatkozó tájékoztatást, különösen a kontradiktórius eljárás és a fegyveregyenlőség elvével összhangban elegendő időt kell biztosítani a vádlott és annak ügyvédje részére, hogy ezen információkról tudomást szerezzenek, és hogy hatékonyan felkészülhessenek a védelemre, előadhassák esetleges észrevételeiket, és adott esetben benyújthassanak minden olyan kérelmet, többek között bizonyítási indítványt, amely benyújtására a nemzeti jog alapján jogosultak (lásd ebben az értelemben: 2019. június 13-i Moro ítélet, C-646/17, EU:C:2019:489, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. január 14-i UC és TD [a vádirat kellékhánya] végzés, C-769/19, nem tették közzé, EU:C:2021:28, 50. pont).
- 39 Tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság által arra vonatkozóan felvetett kérdésekre, hogy az uniós jog vajon azt követeli-e meg, hogy a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 248. cikke (3) bekezdésének a 2017-ben elfogadott módosításból következő rendelkezését a nemzeti jognak

megfelelően értelmezzék, vagy azt, hogy eltekintsenek alkalmazásától az addig hatályos rendelkezés alkalmazásának érdekében, amely lehetővé tette a bíróságok számára a bírósági eljárás felfüggesztését és az ügy ügyészség elé történő visszautalását, emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog valamennyi rendelkezése érvényesülésének biztosítása érdekében az elsőbbség elve megköveteli a nemzeti bíróságoktól, hogy a belső jogot a lehető legteljesebb mértékben az uniós jognak megfelelően értelmezzék (lásd ebben az értelemben: 2019. június 24-i Popławski ítélet, C-573/17, EU:C:2019:530, 57. pont).

- 40 Csupán amennyiben a nemzeti jogszabályoknak az uniós jog követelményeivel összhangban álló értelmezése nem lehetséges, az uniós jogi rendelkezéseket alkalmazni hivatott nemzeti bíróság köteles biztosítani e normák teljes érvényesülését, szükség esetén – saját hatáskörénél fogva – mellőzve a nemzeti jogszabályok uniós joggal ellentétes rendelkezéseinek alkalmazását, utólagosan is, anélkül hogy előzetesen kérelmeznie vagy várnia kellene azok jogalkotói vagy bármilyen egyéb alkotmányos úton történő megsemmisítésére (lásd ebben az értelemben: 2019. június 24-i Popławski ítélet, C-573/17, EU:C:2019:530, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Az uniós joggal összhangban álló értelmezés lehetetlensége esetén így minden nemzeti bíróságnak, mint tagállami szervnek – hatásköre keretében – kötelessége, hogy mellőzze a nemzeti jog mindazon rendelkezéseinek alkalmazását, amelyek ellentétesek az uniós jognak a folyamatban lévő jogvitában közvetlen hatállyal bíró rendelkezésével (lásd ebben az értelemben: 2019. június 24-i Popławski ítélet, C-573/17, EU:C:2019:530, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését úgy kell tekinteni, mint amely ilyen közvetlen hatállyal rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2020. május 14-i Staatsanwaltschaft Offenburg ítélet, C-615/18, EU:C:2020:376, 72. pont).
- 42 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy a nemzeti szabályozás lehetővé teszi számára, hogy a büntetőeljárásról szóló törvénykönyvet, és különösen a vádirat módosítására vonatkozóan e törvénykönyv 287. cikkében előírt szabályokat tágan értelmezze, ami biztosítja a vádiratot érintő eljárási hibák orvoslásának lehetőségét. Konkrétan rámutat arra, hogy a vádlott védelemhez való jogának tiszteletben tartása érdekében e 287. cikk alkalmazása során a bíróság először is lehetőséget biztosít az ügyésznek arra, hogy a vádirat tartalmát illetően releváns módosításokat tegyen, és ezáltal megszüntesse a pontatlanságokat és hiányosságokat, majd erről tájékoztassa a védelmet, végül pedig lehetőséget biztosít a védelemnek arra, hogy e módosítások tekintetében felkészüljön, beleértve adott esetben a bizonyítékok iránti újabb kérelmek benyújtását is.
- 43 Meg kell jegyezni, hogy az ilyen eljárás összeegyeztethetőnek tűnik a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével és a Charta 47. cikkével, amennyiben lehetővé teszi az e 6. cikk (3) bekezdéséből eredő követelmények hatékony alkalmazását, és alkalmasnak tűnik arra is, hogy biztosítsa a vádlott hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.
- 44 E körülmények között, mivel a kérdést előterjesztő bíróság a büntetőeljárásról szóló törvénykönyvet tudja az uniós jog e rendelkezéseivel összhangban értelmezni, nem kell eltekintenie a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 248. cikkének (3) bekezdése 2017-ben elfogadott módosításból következő rendelkezéseinek az alkalmazásától. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata az e tekintetben szükséges vizsgálatok elvégzése.

- 45 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését és a Charta 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak a vád módosítására vonatkozó nemzeti jogszabályt a lehető legteljesebb mértékben az uniós joggal összhangban állóan, oly módon kell értelmeznie, hogy az lehetővé tegye az ügyész számára, hogy a tárgyalás során olyan módon szüntesse meg a vádirat tartalmi pontatlanságát és hiányosságát, amely ténylegesen és hatékonyan figyelembe veszi a vádlottnak a védelemhez való jogát. A kérdést előterjesztő bíróságnak csupán abban az esetben kell mellőznie a bírósági eljárás felfüggesztését, és az ügynek az ügyész elé új vádirat elkészítése céljából történő visszautalását tiltó nemzeti rendelkezés alkalmazását, ha úgy ítéli meg, hogy nem lehetséges az uniós joggal összhangban álló ilyen értelmezés.

A költségekről

- 46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének (3) bekezdését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amely nem ír elő olyan eljárási szabályt, amely lehetővé tenné a vádirat olyan tartalmi pontatlanságának és hiányosságának a büntetőeljárásban tartott előkészítő tárgyalást követő orvoslását, amely a vádlott váddal kapcsolatos részletes tájékoztatáshoz való jogát sérti.**
- 2) A 2012/13 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak a vád módosítására vonatkozó nemzeti jogszabályt a lehető legteljesebb mértékben az uniós joggal összhangban állóan, oly módon kell értelmeznie, hogy az lehetővé tegye az ügyész számára, hogy a tárgyalás során olyan módon szüntesse meg a vádirat tartalmi pontatlanságát és hiányosságát, amely ténylegesen és hatékonyan figyelembe veszi a vádlottnak a védelemhez való jogát. A kérdést előterjesztő bíróságnak csupán abban az esetben kell mellőznie a bírósági eljárás felfüggesztését és az ügynek az ügyész elé új vádirat elkészítése céljából történő visszautalását tiltó nemzeti rendelkezés alkalmazását, ha úgy ítéli meg, hogy nem lehetséges az uniós joggal összhangban álló ilyen értelmezés.**

Aláírások